

Станислав ПЕТКОВСКИ

СЛОБОДНО ПАЃАЊЕ

Многу ми беше интересно кога ги слушав кандидатите за градоначалници кога ја читаа својата програма, или ја кажуваа така што од "авион" се гледа дека е што-туку научен текст и

дека го кажуваат она што "треба народот да го слушне". Замислете, мене да ме викаат некаде да говорам за мојата струка... и јас "фино, лепо"... си вадам рефератче и си читам: "Психологијата, денес, мислам, дека треба да биде најзастапена и дека таа овозможува луѓето да се среќни и да имаат свесност и дека... дндрмндр... итн, итн, итн". Некои дури и погрешно ќе разберат дека сум одговорен, дека всушност сум се подготвувал и затоа сум сериозен човек за сериозни времиња, кој оди сè поблиску до целта. Но, оние кои ја разбираат работата ќе се прашаат: "Што има потреба да чита ако знае?"

Да, токму тоа, не ни требаат "подготвени сериозни луѓе". Такви се изнагледавме во оваа деценија ипол. Нас ни требаат луѓе. Луѓе кои знаат што е интегритет, искусствено, кога одбиле голема сума пари поради разликувањето на тоа што е добро, а што е лошо. Ни требаат луѓе кои знаат што е доследност, искусствено, каде што она што е ветоно, или најпосле договорено, и го спроведуваат. Познато е дека доследни луѓе тешко прифаќаат договори, поради тоа што ако веќе ги прифаќаат, сакаат и да ги исполнат. Кај нас доследноста е во согласност со теоријата на релативитетот, секој ден е доследен за тој ден, а за утре ќе зависи од развојот на настаните. Но, се разбира, дека колку повеќе има апатични и сиромашни,

недоследноста некако ќе ја разбираат како релативен поим. Најтешко е да се одржат доследноста и интегритетот во сиромаштво и во стрес. Исто така, уште потешко се одржува интегритетот ако сме соочени со организирани структури кои имаат свои групи во, на пример, власта, во бизнисот и кои имаат паравоени структури. На пример, што се случува со Законот за поседување оружје, кој се применува само таму каде што може. Така, излегува дека "питомите", токму поради тоа не можат ниту да се вооружаат, а "дивите", всушност поради тоа можат и натаму да си го "возат својот филм". Така, овој Закон, како и многу други, не е еднакво применлив на целата територија на РМ, што значи дека тој не е закон, туку е дискриминација.

Како последица од тоа сè повеќе полицајци "ќе прават интервју" дали можат да нè казнат, поради тоа што е важно кои сме, од каде сме итн., а парадоксот да биде поголем, новинарите истражуваат.

Денес, нашата секојдневна реалност е исполнета со лажење, кое добива легитимитет, како тоа да е умешност, памет. Лажењето добива легитимитет, бидејќи нема реперкусији, бидејќи се спроведува како стил на живот. Најверојатно, ќе поминат години и краткорочна историска дистанца и ќе направиме "топ листа" на лажачи.

Се чудам, како една толку мала држава за кратко време се рунира до ниво на територија. Но, моево чудење е само кога заборавам да ги гледам задниските аспекти на актуелната ситуација. Имено, најголем недостиг во нашето општествено живеење е недостаток на соодветно родителство. Со други зборови, многу брзо, многу луѓе, дојдоа до моќ и власт, без

претходно да развијат адекватно родителство. Млад родител се преокупира со тоа дали децата јаделе, повозрасен и позрел родител се ангажира неговите деца да бидат како него, мислејќи за нив само најдобро, но доколку се послушни. Зрел родител се грижи децата да успеат токму во тоа што најдобро го знаат и со тоа да се среќни. Неадекватен родител, ривализира со децата, крие од нив за себе, лаже, се колне во нив, а работи за себе. Потоа, доколку го изнервираат, казните се "душмански", неурамнотежени и поради тоа немаат воспитен и едукативен карактер. Низ оваа "рамка" погледнато, размислете за водењето на државата, брзо ќе видите на кој начин државата е "Губа те бавно, малко по малко!". Остана 2001 година неофицијално потврдена како организиран напад на милитантни групи од Косово, со структури од тука, во т.н. воен конфликт. Меѓународната заедница ни испрати порака "кој ве врти". Наши луѓе отидоа во Хаг, оние кои ја бранеа Македонија. И... сега кој ќе ја брани Македонија кога ќе се прогласува независност на Косово, дали и тогаш ќе се најдат "будали" да бранат нешто кое не им даваат да го бранат?

Во недостаток на херои, можеби и "брат Љубе" ќе биде херој, како што всушност речиси и го прогласија за херој нашиот поранешен претседател кој несреќно загина, без негова вина и со "изгубена војна".

Сè фини луѓе, сериозни луѓе, нè носат кон цели, а ние, од морален аспект, од национален, од аспект на систем на вредности - пропаѓаме.

Изборите минаа, а зарем и вака и така се важни!!!